

РЕШЕНИЕ

№ 4599

гр. София, 30.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 100-ЕН СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и седми юни през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: ЯВДН

при участието на секретаря ДВН
като разгледа докладваното от ЯВДН Административно наказателно дело № 20221110203765 по описа за 2022 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 58д и сл. от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по жалба на ***** с ЕИК *****, със седалище и адрес на -----, представлявано от изпълнителния директор ЛИВ срещу Наказателно постановление /НП/ № Р-10-913 от 14.12.2021 г. на заместник-председателя на Комисията за финансов надзор /КФН/, ръководещ управление „Надзор на инвестиционната дейност“, с което на жалбоподателя на основание чл. 83, чл. 53 и чл. 27 от ЗАНН, чл. 15, ал. 1, т. 7 от ЗКФН и чл. 222, ал. 1, предл. второ от ЗППЦК е наложена „имуществена санкция“ в размер на 5000.00 лв. /пет хиляди/ лева за нарушение на чл. 100н, ал. 2 във вр. с ал. 5 във вр. с ал. 4 във вр. с чл. 100т, ал. 1, изр. първо, предл. първо във вр. с ал. 4 от ЗППЦК.

В жалбата е застъпено становище за незаконосъобразност и необоснованост на атакуваното наказателно постановление, продиктувани от неприемането на обективни обстоятелства от страна на наказващия орган, довели до неизпълнение на задължението на дружеството посред ЗППЦК. От фактическа страна се извежда, че включените в състава на холдинга дружества подлежали на одит като за целта бил ангажиран регистриран одитор, който обаче не бил в състояние да изпълни поетия ангажимент. Намирането на друго лице, на което да бъде възложена съответната задача, както и обявяването на взетото решение в Търговския регистър, отнело на представителя на жалбоподателя значителен период от време, като

окончателно изготвените отчети били подадени за публикуване на 27.06.2021 г. Поради това се твърди, че санкционираното юридическо лице не е разполагало с достатъчно време да осигури изготвяне и публикуване на годишен консолидиран финансов отчет за дейността си за 2020 г. в срок. За назначаването на нов одитор дружеството следвало да свика общо събрание на акционерите, изготвения протокол от което подлежал на вписване в ТР. Срещу съставения на дружеството АУАН в срока по чл. 44, ал. 1 от ЗАНН били подадени 5 броя писмени възражения, от които едва 3 получили деловодни номера и били входирани и обработени. В заключение се споделя, че на всеки три месеца дружеството публикувало цялата относима дейност към дейността си на посочен от него електронен адрес. Конкретно за настоящото нарушение, закъснението за публикуване на одитирания отчет за дейността през 2020 г. било продиктувано от обективни обстоятелства, като от него не били настъпили вредни последици за никого, както и от това не били произтекли каквито и да е облаги за дружеството. Въз основа на така изложените доводи е отправено искане за цялостна отмяна на обжалваното наказателно постановление, както и за присъждане на направените по делото разноски.

В съдебното заседание жалбоподателят, редовно призован, се представлява от изпълнителния директор ЛВ, който поддържа доводите в жалбата и в допълнение се позовава на отнетото му право на защита, произтичащо от неотразяване на жалбата му в деловодната система на КФН.

Въззиваемата страна се представлява от юрк. КС с пълномощно по делото, който моли наказателното постановление да бъде потвърдено като правилно и законосъобразно. В хода на съдебните прения заявява, че не са налице основанията за отмяна, наведени от жалбоподателя, като последният е разполагал с необходимото време за изпълнение на своето задължение. Становището си по същество на спора представя под формата на писмени бележки и в допълнение моли за присъждане на юрисконсултско възнаграждение в полза на КФН.

Съдът, като прецени обхвата на съдебния контрол, събраните по делото доказателства и направените доводи, намира следното:

Жалбата е подадена в законоустановения срок (наказателното постановление е връчено на 29.12.2021 г., а жалбата е подадена на 05.01.2022 г.), от процесуално легитимирано лице и срещу акт, който подлежи на съдебен контрол, поради което същата е допустима.

Съдът не констатира допуснати в хода на административнонаказателното производство съществени процесуални нарушения, налагащи отмяна на атакуваното наказателно постановление. Както актът за установяване на административно нарушение, така и издаденото въз основа на него наказателно постановление са издадени от компетентни органи, като са спазени и заложените в ЗАНН изисквания за тяхната законосъобразност. В АУАН и НП са отразени датата и мястото на

извършване на нарушението, като последното е описано в степен, осигуряваща възможност на жалбоподателя да разбере характеристиките на конкретното нарушение, което му е вменено. Актът е съставен в присъствието на двама свидетели, като описанието на нарушението в него, изцяло съответства на посоченото в наказателното постановление.

Обстоятелството, че в наказателното постановление не е обсъдено депозираното по реда на чл. 44, ал. 1 от ЗАНН възражение срещу АУАН, съдът квалифицира като пропуск, който обаче не би могъл да се определи като съществено процесуално нарушение. Това е така, защото в обстоятелствената част на НП подробно и изчерпателно са обсъдени конкретните възражения, на които наказаното дружество се е позовало. Последните са били релевирани от представителя на жалбоподателя в проведения със служител на КФН телефонен разговор, като е направена преценка за тяхната неоснователност. Наказващият орган е обосновал тезата си, че изтъкнатите от името на дружеството обстоятелства не са от обективен характер и дружеството е разполагало с достатъчно време, правни и фактически възможности за да осигури изготвянето и публикуването на ГКФО за дейността си за 2020 г. Сред доводите, които настоящата съдебна инстанция споделя, се откроява възможността на ***** да приложи процедурата на чл. 249, ал. 1 от ТЗ, с което би се преодоляло забавянето при избора на регистриран одитор, който да подложи на проверка съответните финансови отчети. В тази връзка, наведените твърдения, че неспазването на сроковете за представяне на ГДФО били продиктувани от обективна невъзможност на дружеството да назначи регистриран одитор, се явяват неоснователни и не следва да бъдат подкрепени. Управителният орган на дружеството-емитент са били запознати с невъзможността определеният от тях одитор да поеме възложения му ангажимент, поради което е следвало на много по-ранен етап да предприемат действия по назначаването на друго лице, като при констатирано забавяне потърсят съдействието на длъжностните лица по регистрация към Агенцията по вписванията чрез нарочна молба, отправена от управителния съвет на юридическото лице.

Софийски районен съд, след като разгледа жалбата, обсъди доводите в нея и се запозна с материалите по делото, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

***** с ЕИК ***** било вписано под № РГ-05-80 в регистъра на публичните дружества и други емитенти на ценни книжа, воден от КФН, и като такова дружеството се явявало адресат на нормите на ЗППЦК и на подзаконовите нормативни актове по прилагането му.

На основание чл. 100н, ал. 2 от ЗППЦК дружеството имало задължение да разкрива публично годишния консолидиран финансов отчет за дейността си в срок до 120 дни от завършването на финансовата година.

Съгласно чл. 100т, ал. 1, изр. 1, предл. 1 от ЗППЦК, публичното предоставяне на регулираната информация се осъществява чрез

предоставянето □ на обществеността и на КФН – посредством поддържаната от Комисията единна система за предоставяне на информация по електронен път „e-Register“. В конкретния случай, горното задължение за обявяване годишен консолидиран финансов отчет /ГКФО/ за дейността на дружеството за 2020 г. е следвало да бъде изпълнено в срок до 05.05.2021 г. След извършена проверка за спазване на заложеното законово изискване било установено, че ***** е представило отчета си за дейността за 2020 г. едва на 27.06.2021 г. (видно от заявление с вх. № 10-05-3491 от 27.06.2021 г.).

На 23.06.2021 г. служител на контролния орган осъществил телефонен разговор с представителя на дружеството във връзка с непредставения ГКФО, като му били представени обяснения, свързани със затруднения на дружеството по изпълнение на регламентираното му задължение. Положени били всички усилия за представяне на отчета в законоустановения срок, но поради забрана на избрания от дружеството одитор да упражни правата си за одит през 2020 и 2021 г., както и предвид необходимото техническо време за назначаване на нов одитор, свързани с провеждане на извънредно общо събрание на акционерите, отчетът бил публикуван със закъснение, предизвикано от обективни обстоятелства.

С писмо с изх. № РГ-05-80-2/24.06.2021 г. дружеството-емитент на ценни книжа било уведомено, че срещу него е открито административно производство по издаване на индивидуален административен акт за прилагане на принудителни административни мерки. Писмото било връчено по електронен път на 24.06.2021 г. С него на основание чл. 26, ал. 1 от АПК във връзка с чл. 213, ал. 1 и ал. 2 от ЗППЦК представителят на ***** бил задължен в срок от 5 работни дни от получаване на решението за прилагане на ПАМ да представи в КФН чрез единната система за предоставяне на информация по електронен път (e-Register), както и да разкрие публично (чрез предоставяне на обществеността посредством информационна агенция или друга медия) годишен консолидиран финансов отчет за дейността си за 2020 г. по чл. 100н, ал. 2 със съдържание по чл. 100н, ал. 5 от ЗППЦК. Указана била още и възможността за представяне на обяснения и/или възражения по така иницираното производство в срок от 3 работни дни. Във връзка с установеното административно нарушение пък ЛВ бил поканен в срок от 3 работни дни да се яви в сградата на КФН за съставяне, подписване и връчване на актове за установяване на административни нарушения.

С оглед така констатираното нарушение св. Д. С. Б. на длъжност „главен експерт“ в отдел „Надзор на публични дружества, емитенти на ценни книжа и дружества със специална инвестиционна цел“ в управление „Надзор на инвестиционната дейност“ при КФН съставил срещу дружеството-жалбоподател АУАН № Р-06-618/29.06.2021 г. в присъствието на двама свидетели и законния представител на дружеството, в който горепосочените фактически констатации били квалифицирани като нарушение на чл. 100н, ал. 2, вр. ал. 5, вр. ал. 4, вр. чл. 100т, ал. 1, изпр. 1, предл. 1, вр. ал. 4 от ЗППЦК.

Срещу акта за установяване на административно нарушение в КФН е постъпило писмено възражение от ***** с изх. № 052-1/30.06.2021 г. Компетентните лица от състава на административнонаказващият орган не са отчели така депозираните възражения, но подробно са анализирали по същество наведените в проведения телефонен разговор с представителя на дружеството доводи в подкрепа на твърдението за обективна невъзможност за своевременно обявяване на отчета за 2020 г. При това е направена констатация, че ***** е разполагало с достатъчно време за предприемане на необходимите действия по изготвяне и публикуване на ГКФО в регламентирания срок.

АНО намерил за установено от фактическа и правна страна, че ***** не е изпълнило задължението си в срок до 120 дни от завършването на финансовата 2020 г., а именно - до 05.05.2021 г., да представи в КФН годишен консолидиран финансов отчет за дейността на дружеството за 2020 г., като по този начин е нарушена разпоредбата на по чл. 100н, ал. 2, във връзка с ал. 5, във връзка с ал. 4, във връзка с чл. 100т, ал. 1, изречение първо, предложение първо, във връзка с ал. 4 от ЗППЦК, като нарушението било извършено на 06.05.2021 г. в гр. София. Въз основа на акта е издадено обжалваното наказателно постановление /НП/ № Р-10-913 от 14.12.2021 г. на заместник-председателя на КФН, ръководещ управление „Надзор на инвестиционната дейност“, с което на жалбоподателя, на основание чл. 83, чл. 53 и чл. 27 от ЗАНН, чл. 15, ал. 1, т. 7 от ЗКФН, чл. 221, ал. 1, предложение второ от ЗППЦК е наложена „имуществена санкция“ в размер на 5 000.00 лв. /пет хиляди/ лева.

Горната фактическа обстановка се установява от показанията на свидетеля Д. Б., които съдът намира за последователни, логични и непротиворечиви, както и от приобщените по реда на чл. 283 от НПК писмени доказателства.

При така очертаната фактическа обстановка съдът приема от правна страна следното:

Съгласно разпоредбата на чл. 100н, ал. 2, във връзка с чл. 100т, ал. 1, изречение първо, предложение първо от ЗППЦК, емитентът на ценни книжа е длъжен да представи пред Комисията за финансов надзор, като част от регулираната информация, годишен консолидиран финансов отчет за дейността си в срок до 120 дни от завършването на съответната финансова година. Посочената разпоредба въвежда едно правило за поведение, адресирано до конкретен правен субект, а именно – емитент по смисъла на чл. 100к, ал. 2, т. 5 от ЗППЦК като лице, неперсонифицирано дружество или тръст, задължено по ценните книжа, които са допуснати до търговия на регулиран пазар. В конкретния случай, задължението е следвало да бъде изпълнено от ***** в срок най - късно до 05.05.2021 г. Годишният консолидиран финансов отчет за дейността на дружеството се представя по реда на чл. 100т, ал. 4 от ЗППЦК, а именно чрез единната система за

предоставяне на информация по електронен път, изградена и поддържана от КФН – „e-Register“.

Настоящият съдебен състав счита, че от събраните по делото доказателства безспорно се установява, че жалбоподателят *****, вписано под № РГ-05-80 в регистъра на публичните дружества и други емитенти на ценни книжа, воден от КФН, е извършило нарушение на чл. 100н, ал. 2 във вр. с ал. 5 във вр. с ал. 4 във вр. с чл. 100т, ал. 1, изр. първо, предл. първо във вр. с ал. 4 от ЗППЦК, тъй като не е представило в КФН годишен консолидиран финансов отчет за дейността си за 2020 г. в законоустановения срок. От наличната в КФН информация е установено, че отчетът е представен в КФН чрез единната система за предоставяне на информация по електронен път, като му е бил генериран входящ № 10-05-3491 от 27.06.2021 г., което бележи закъснение от 52 дни.

Предвид това съдът намира, че законосъобразно е била ангажирана административнонаказателната отговорност на дружеството-жалбоподател. Санкционната норма на чл. 221а, ал. 2, т. 1 от ЗППЦК предвижда, че емитент-юридическо лице, който не изпълни задължението по чл. 100н, 100о, чл. 100с, ал. 1, чл. 100ф2 и чл. 111а, , се наказва с имуществена санкция в размер от 3000 до 4 000 000 лв. или до двойния размер от 5000 до 20 000 000 лв. или до 5 на сто от общия годишен оборот в съответствие с последния изготвен годишен финансов отчет, приет от управителния орган. Съдът намира, че административнонаказващият орган правилно е определил приложимата санкционна разпоредба, като така определената в минимален размер санкция, с оглед засегнатите обществени отношения, съответства на вида, характера и тежестта на извършеното нарушение.

Предвид правно-организационната форма на лицето, на което е наложено наказанието, отговорността му е обективна и не следва да се изследват въпроси, свързани с вината и субективната страна на нарушението.

Съдът намира, че извършеното нарушение не представлява маловажен случай по смисъла на чл. 28 от ЗАНН, тъй като по обективните си характеристики не разкрива по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с аналогични нарушения от същия вид. С осъществяване на нарушението са засегнати значими обществени отношения, а забавата в обявяването на ГФДО е с повече от 50 дни.

По изложените съображения оспореното НП се явява законосъобразно и правилно и като такова следва да бъде потвърдено.

С оглед изхода на делото, основателна е претенцията на въззиваемата страна за присъждане на разноски, представляващи юрисконсултско възнаграждение. Съгласно чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ възнаграждението за защита в производство по ЗАНН е в размер от 80 до 150 лв. На основание чл. 63д, ал. 4 ЗАНН, съдът определи размера на дължимото възнаграждение въз основа сложността на делото и осъществяваните действия за процесуална защита, като предвид липсата на

прекомерна сложност на настоящото производство, както и провеждането на едно съдебно заседание, справедливо следва да бъде определено юрисконсултско възнаграждение в минималния размер от 80 лв.

Водим от горното и на основание чл. 63, ал. 2, т. 5 от ЗАНН и чл. 63д, ал. 4 вр. ал. 1 от ЗАНН, Софийски районен съд, НО, 100 състав

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА наказателно постановление № Р-10-913 от 14.12.2021 г. на заместник-председателя на КФН, ръководещ управление „Надзор на инвестиционната дейност“, с което на ***** с ЕИК ***** на основание чл. 83, чл. 53 и чл. 27 от ЗАНН, чл. 15, ал. 1, т. 7 от ЗКФН, чл. 221, ал. 1, предложение второ от ЗППЦК е наложена „имуществена санкция“ в размер на 5000.00 лв. /пет хиляди/ лева за нарушение на чл. 100н, ал. 2 във вр. с ал. 5 във вр. с ал. 4 във вр. с чл. 100т, ал. 1, изр. първо, предл. първо във вр. с ал. 4 от ЗППЦК.

ОСЪЖДА *****, ЕИК: ***** да заплати на Комисията за финансов надзор на основание чл. 63д, ал. 4 вр. ал. 1 от ЗАНН сумата от 80 /осемдесет/ лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на касационно обжалване по реда на глава XII от АПК – пред Административен съд – София град в 14-дневен срок от получаване на съобщение за изготвянето му и на основанията, предвидени в НПК.

Съдия при Софийски районен съд: _____